

Arrêt de la Cour
Mål C-415/02

Europeiska gemenskapernas kommission
mot
Konungariket Belgien

«Fördragsbrott – Indirekta skatter – Direktiv 69/335/EEG – Kapitalanskaffning –
Börstransaktionsskatt – Skatt på utställande av innehavarpapper»

Förslag till avgörande av generaladvokat A. Tizzano föredraget den 15 januari 2004

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 juli 2004

Sammanfattning av domen

Bestämmelser om skatter och avgifter – Harmonisering av lagstiftning – Indirekta skatter på kapitalanskaffning – Nationella bestämmelser, enligt vilka tecknandet av nya värdepapper och det faktiska överlämnandet av nya innehavarpapper beskattas – Otillåtna

(Rådets direktiv 69/335, artikel 11) En medlemsstat underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i direktiv 69/335 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt direktiv 85/303, i vilken det bland annat föreskrivs att medlemsstaterna skall undanta upprättande, emission, börsregistrering, utsläppande på marknaden av eller handel med aktier, andelar eller andra sådana värdepapper från all beskattning,

– genom att ta ut en börstransaktionsskatt på tecknandet i denna medlemsstat av nya värdepapper som har utfärdats i samband med bolagsbildning, upprättande av värdepappersfond, efter ökning av kapital eller vid utställande av obligationslån, och

– genom att ta ut en skatt på utställande av innehavarpapper vid det faktiska överlämnandet av innehavarpapper som avser allmänna nationella eller utländska fonder, när det rör sig om nya värdepapper som utfärdats i samband med bolagsbildning, upprättande av värdepappersfond, efter ökning av kapital eller vid utställande av obligationslån.

Det är förvisso sant att det första förvärvet av värdepapper, eller det första överlämnandet av värdepappren i fråga, inte uttryckligen nämns i bestämmelsen i fråga, men det är likväl så att om beskattning av det första förvärvet av ett nyemitterat värdepapper eller det faktiska överlämnandet av ett innehavarpapper vid emissionen av detsamma tilläts, skulle detta i själva verket vara detsamma som att beskatta själva emissionen av värdepappren, eftersom dessa transaktioner är en del av en helhetstransaktion för kapitalanskaffning.

(se punkterna 32, 46, 47 och 53, samt domslutet)

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)
den 15 juli 2004(1)

Fördragsbrott – Indirekta skatter – Direktiv 69/335/EEG – Kapitalanskaffning –
Börstransaktionsskatt – Skatt på utställande av innehavarpapper

I mål C-415/02,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av R. Lyal och C. Giolito, båda i
egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Konungariket Belgien, företrädd av A. Snoecx, i egenskap av ombud, biträdd av B. van de Walle
de Ghelcke, avocat,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina
skyldigheter enligt artikel 11 i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter
på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den
10 juni 1985 (EGT L 156, s. 23), genom att – ta ut en börstransaktionsskatt på tecknandet i Belgien
av nya värdepapper som har utfärdats i samband med bolagsbildning, upprättande av
värdepappersfond, efter ökning av kapital eller vid utställande av obligationslån, och – ta ut en skatt
på utställande av innehavarpapper vid det faktiska överlämnandet av innehavarpapper som avser
allmänna belgiska eller utländska fonder, när det rör sig om nya värdepapper som utfärdats i
samband med bolagsbildning, upprättande av värdepappersfond, efter ökning av kapital eller vid
utställande av obligationslån,
meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen),

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, R.
Schintgen (referent), F. Macken och N. Colneric,
generaladvokat: A. Tizzano,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet,
och efter att den 15 januari 2004 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli
den 19 november 2002, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att
Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i rådets direktiv
69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), i
dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 (EGT L 156, s. 23) (nedan
kallat direktiv 69/335), genom att
– ta ut en börstransaktionsskatt på tecknandet i Belgien av nya värdepapper som har utfärdats i

samband med bolagsbildning, upprättande av värdepappersfond, efter ökning av kapital eller vid utställande av obligationslån, och
–ta ut en skatt på utställande av innehavarpapper vid det faktiska överlämnandet av innehavarpapper som avser allmänna belgiska eller utländska fonder, när det rör sig om nya värdepapper som utfärdats i samband med bolagsbildning, upprättande av värdepappersfond, efter ökning av kapital eller vid utställande av obligationslån.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

2 I artikel 11 i direktiv 69/335 föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall från all beskattning undanta:

a)upprättande, emission, börsregistrering, utsläppande på marknaden av eller handel med aktier, andelar eller andra sådana värdepapper, oberoende av vem som har emitterat dem, b)lån, inklusive statliga skuldebrev, till följd av utställda obligationer eller andra överlåtbara värdepapper, oberoende av vem som har utfärdat dem, och samtliga andra formaliteter som hänger samman med dessa eller upprättande, emission, börsregistrering, utsläppande på marknaden av eller handel med sådana obligationer eller andra överlåtbara värdepapper.”

3 I artikel 12.1 i direktiv 69/335 stadgas följande:

”Utan hinder av artiklarna 10 och 11 kan medlemsstaterna uppbära

a)skatter på överlåtelse av värdepapper, oberoende av om dessa utgår med fast belopp eller inte,

...”

4 Skälen i kommissionens förslag av den 14 december 1964 [KOM(64) 526 slutlig], vilket ledde till att direktiv 69/335 antogs, lyder som följer:

”Bland skatterna [indirekta, på kapitalrörelser], kan man urskilja dels dem som påförs kapitalanskaffning, dels dem som påförs värdepapperstransaktioner. Förevarande förslag till direktiv avser indirekta skatter på kapitalanskaffning, i vilken skattekategori inräknas skatt på kapitaltillskott till bolags eget kapital, stämpelskatt på inhemska värdepapper, stämpelskatt som utgår vid tillfället för introduktion eller emission på den nationella marknaden av värdepapper av utländskt ursprung samt andra indirekta skatter av samma slag. Vad gäller indirekt beskattning av värdepapperstransaktioner, såsom beskattning av börstransaktioner, kommer de framledes att behandlas i ett annat förslag till direktiv. Förslaget har således ingen inverkan på dessa.”

5 Enligt artikel 2.1 i kommissionens förslag av den 2 april 1976 till rådets direktiv om indirekta skatter på värdepapperstransaktioner (EGT C 133, s. 1) (nedan kallat 1976 års förslag till direktiv) är en överlåtelse eller ett förvärv av värdepapper mot betalning en beskattningsbar transaktion, ”när transaktionen genomförts i en medlemsstat eller i ett tredje land av en medborgare i en medlemsstat. Varje överlåtelse eller förvärv av värdepapper utgör en särskild beskattningsbar transaktion.”

6 I artikel 4.1 i 1976 års förslag till direktiv stadgas följande:

”Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att undanta följande transaktioner från beskattning:

a)emission av värdepapper, samt det första förvärvet av värdepapper inom ramen för emissionen,

...”

7 Följande anges i del 5 i bilagan till 1976 års förslag till direktiv: ”Emission av värdepapper skall i förevarande direktiv avse utställarens överlåtelse av värdepapper, inbegripet sådan som följer av kapitalisering av reserver.”

De nationella bestämmelserna

8 Den i målet relevanta belgiska lagstiftningen återfinns i den belgiska lagen om stämpelskatt (nedan kallad CTAT) som utgår från lagen av den 14 april 1965 om ändring av lagen om registrerings-, hypoteks- och kansliavgifter och lagen om stämpelskatt (*Moniteur belge* av den 24 april 1965, s. 4430).

9 I artikel 120 CTAT stadgas följande:

”Transaktioner som avser belgiska eller utländska allmänna fonder, och som avtalas eller genomförs i Belgien, skall i följande fall påföras börstransaktionsskatt:

1Varje försäljning, varje köp samt, mer allmänt, varje överlåtelse och varje förvärv mot betalning.

2Varje utställande till tecknaren, till följd av emission, utläggning, erbjudande eller försäljning till allmänheten.”

10 Enligt artikel 120 andra strecksatsen och artikel 121.1 CTAT beläggs utställandet till tecknaren av aktier och obligationer med en börstransaktionsskatt. Skattesatsen varierar mellan 0,07 och 1 procent.

11 I artikel 126.1 första strecksatsen CTAT undantas transaktioner där ingen professionell mellanhand ingriper eller sluter avtal för endera partens räkning eller i eget namn från börstransaktionsskatt.

12 Artikel 159 första och andra styckena lyder som följer:

”Skatt på utställande av innehavarpapper skall påföras varje utställande av innehavarpapper som avser belgiska eller utländska allmänna fonder.

Med utställande skall förstås varje faktiskt överlämnande av värdepapper som äger rum till följd av

1teckning,

2förvärv mot betalning,

3 konvertering av registrerade andelar till innehavarpapper,

4återkallande av värdepapper som förvarats av kreditinrättning, börsbolag, förmögenhetsförvaltningsbolag eller Caisse interprofessionnelle de dépôts et de virements de titres [yrkesförbundskassan för förvaring och överföring av värdepapper].

13 I artikel 163 CTAT föreskrivs att utställande av värdepapper till följd av ett förvärv mot betalning där ingen professionell mellanhand ingriper eller sluter avtal för endera partens räkning undantas från skatt på utställande av innehavarpapper.

14 I artikel 120 första och andra styckena och i artikel 159 CTAT, i vilka tillämpningsområdet för börstransaktionsskatten respektive skatten på utställande av innehavarpapper definieras, görs inte någon åtskillnad mellan en ursprunglig emission av värdepapper och senare transaktioner avseende befintliga värdepapper.

Det administrativa förfarandet

15 Då kommissionen ansåg att börstransaktionsskatten och skatten på utställande av innehavarpapper stred mot artikel 11 i direktiv 69/335, gav den, genom en skrivelse av den 10 maj 1999, Konungariket Belgien tillfälle att inom en tidsfrist på två månader inkomma med synpunkter.

16 Den belgiska regeringen informerade kommissionen genom skrivelse av den 2 augusti 1999 om sin inställning, att artikel 12.1 a i direktiv 69/335 är tillämplig på båda de ifrågavarande skatterna.

17 Då kommissionen inte var nöjd med detta svar sände den, den 26 januari 2000, ett motiverat yttrande till Konungariket Belgien, i vilket staten anmodades att inom två månader från delgivningen av yttrandet vidta de åtgärder som krävdes för att rätta sig efter detsamma.

18 Genom skrivelse av den 29 mars 2000 tillkännagav den belgiska regeringen för kommissionen att den vidhöll sin ståndpunkt, och begärde att en sammankomst skulle ordnas med representanter för kommissionen. Då nämnda sammankomst, som ägde rum den 14 december 2000, inte ledde inte till att frågan löstes, beslöt kommissionen att väcka förevarande talan.

Talan

19 Genom att påföra nya värdepapper skatt på börstransaktioner och skatt på utställande av innehavarpapper, har Konungariket Belgien, enligt kommissionen, överträtt bestämmelsen i artikel 11 i direktiv 69/335, enligt vilken medlemsstaterna förbjuds att på

något som helst sätt beskatta bland annat emission av värdepapper.

Börstransaktionsskatten

Parternas argument

20 Enligt kommissionen strider börstransaktionsskatten mot artikel 11 i direktiv 69/335, eftersom den påförs tecknandet av nya värdepapper som har upprättats då ett bolag eller en värdepappersfond bildats, till följd av en ökning av kapitalet eller av att obligationslån har utställts.

21 Kommissionen anser, i motsats till den belgiska regeringen, att nämnda skatt inte omfattas av det undantag som föreskrivs i artikel 12.1 a i direktiv 69/335, ett undantag som skall ges en snäv tolkning, eftersom det avviker från huvudregeln om icke-beskattnings, och som inte är tillämpligt på nyupprättade värdepapper. Förvisso medges i bestämmelsen att medlemsstaterna beskattar överlåtelse av värdepapper, men i begreppet överlåtelse ligger att ifrågavarande värden måste ha haft en annan ägare före överlåtelsetransaktionen.

Denna tolkning har dels bekräftats i skälen i förslaget till direktiv av den 14 december 1964, dels i domstolens rättspraxis (se dom av den 2 februari 1988 i mål 36/86, Dansk Sparinvest, REG 1988, s. 409, och av den 25 maj 1989 i mål 15/88, Maxi Di, REG 1989, s. 1391), varigenom det framgår att, vad gäller de transaktioner som anges i artikel 11 i direktiv 69/335, en medlemsstat endast får ålägga kapitalassociationer sådana skatter och avgifter som stadgas i artikel 12 i samma direktiv.

22 Vad gäller begreppet emission av värdepapper, gör kommissionen gällande att det inte kan tolkas så att det avser den första överlåtelsen av värdepapperen, eftersom det skulle innebära att förbudet i artikel 11 i direktiv 69/335 förlorade sin mening. Emissionen av värdepapper kan inte skiljas från tecknarens förvärv av desamma, och förbudet att beskatta emissionen tillämpas, analogt med vad domstolen fastställde i dom av den 27 oktober 1998 i de förenade målen C-31/97 och C-32/97, FECSA och ACESA (REG 1998, s. I-6491, punkterna 18 och 19), på transaktionen i dess helhet, i vilken tecknarens förvärv av värdepapperen ingår.

23 Kommissionen har motsatt sig de belgiska myndigheternas tolkning av artikel 4.1 i 1976 års förslag till direktiv. Den anser nämligen, tvärtemot vad den belgiska regeringen har gjort gällande att, även om bestämmelsen innehåller ett förbud mot beskattning av emission av värdepapper och av det första förvärvet av dessa, detta inte kan tolkas som ett tecken på att de två transaktionerna är åtskilda, eller att det endast är emissionen som avses i artikel 11 i direktiv 69/335. Tvärtom är det av tydlighetsskäl som förbudet i nämnda bestämmelse upprepas i ett annat förslag till direktiv. Omnämmandet av "första förvärvet av värdepapper inom ramen för emissionen" är endast ett förtydligande av förbudet i artikel 11.

24 Vad gäller tillämpningsområdet för börstransaktionsskatten, har kommissionen gjort gällande att överträdelsen av artikel 11 i direktiv 69/335 inte rättfärdigas av att vissa transaktioner inte påförs denna skatt. Den har tillfogat att, tvärtemot vad den belgiska regeringen har hävdade, föremålet för börstransaktionsskatten inte endast är genomförandet av en värdepapperstransaktion efter en beställning via börserna. Hur det än förhåller sig kan det vid prövningen av skattens förenlighet med ovanstående bestämmelse inte tas hänsyn till huruvida professionella mellanhänder ingripit i de transaktioner som beskattas, eller till den skattskyldiges identitet.

25 Den belgiska regeringen anser inte att artikel 11.1 a i direktiv 69/335 utgör hinder för en beskattning av den första överlåtelse av värdepapper som sker efter att dessa har upprättats.

26 Enligt nämnda regering måste användningen av begreppet handel i artikel 11 i direktiv 69/335 betyda att det därefter följer en rad transaktioner. Ett förbud mot all beskattning av dessa transaktioner får oerhört stor räckvidd, vilken emellertid begränsas av det undantag som anges i artikel 12.1 a i direktivet, enligt vilket beskattning av överlåtelse av värdepapper är tillåten.

27 Den belgiska regeringen har hävdade att den av kommissionen förordade tolkningen av begreppet emission, och uppfattningen att en överlåtelse förutsätter att det har funnits en tidigare ägare, inte kan godtas. Begreppet emission av värdepapper omfattar inte tecknarens första förvärv av värdepapperen, utan endast den emitterande inrättningens agerande.

28 Det framgår nämligen av 1976 års förslag till direktiv att emission av värdepapper avser den första överlåtelsen av värdepapperen, och att det inte inbegriper det första förvärvet av dem. Eftersom detta förslag aldrig genomfördes får medlemsstaterna beskatta det första förvärvet av värdepapper. Det följer dessutom av domstolens dom av den 17 december 1998 i mål C-236/97, Codan (REG 1998, s. I-8679), att begreppet överlåtelse i artikel 12.1 a i direktiv 69/335 skall ges en vid tolkning och att samtliga överlåtelser av värdepapper, inbegripet dem som sker på börsen, skall omfattas av samma regelverk och av undantaget i nämnda bestämmelse.

29 Den belgiska regeringen har gjort gällande att artikel 4.1 i 1976 års förslag till direktiv förvisso är oförenlig med det generella förbudet i artikel 11 i direktiv 69/335, men att det följer av den åtskillnad som där görs mellan emission av värdepapper och förvärv av desamma, att det endast är emissionen som inte får beskattas. Den andra transaktionen omfattas av undantaget i artikel 12.1 a i direktivet, och undgår därmed ett sådant förbud.

30 Den belgiska regeringen har i detta avseende tillfogat att det framgår av domarna i de ovannämnda målen Dansk Sparinvest och Maxi Di att förbudet mot beskattning i artikel 11 i direktiv 69/335 inte avser kapitalassociationer, det vill säga utställarna, och att det inte strider mot bestämmelsen att investerarna eller de första förvärvarna åläggs att betala skatt. Eftersom det endast är investerarna som åläggs att betala börstransaktionsskatten är verkligen emissionen av värdepapperen undantagen, enligt de belgiska bestämmelserna, såsom helhetstransaktion.

Domstolens bedömning

31 För prövningen av vad kommissionen anfört i denna del erinrar domstolen om att artikel 11 a i direktiv 69/335 innebär ett förbud mot all slags beskattning av upprättande, emission, börsregistrering, utsläppande på marknaden av eller handel med sådana värdepapper, oberoende av vem som har emitterat dem.

32 Det är förvisso sant, såsom den belgiska regeringen har hävdade, att det första förvärvet av värdepapper inte uttryckligen nämns i bestämmelsen i fråga, men det är likväl så, som generaladvokaten har angivit i punkt 14 i sitt förslag, att om beskattning av det första förvärvet av ett nyemitterat värdepapper tilläts, skulle detta i själva verket vara detsamma som att beskatta själva emissionen av värdepapperen, eftersom den är en del av en helhetstransaktion för kapitalanskaffning. En emission av värdepapper är nämligen inte i sig tillräcklig, utan blir meningsfull först då värdepapperen når ut till förvärvarna.

33 För att artikel 11 a i direktiv 69/335 skall ha en ändamålsenlig verkan måste således begreppet emission, i den mening som avses i bestämmelsen, inbegripa det första förvärvet av värdepapper som görs inom ramen för emissionen av desamma.

34 Detta konstaterande motsägs inte av de argument som har framförts av den belgiska regeringen.

35 Vad gäller, för det första, argumentet att det första förvärv av värdepapper som följer på emissionen inte skulle omfattas av förbudet i artikel 11 a i direktiv 69/335 på grund av att det inte uttryckligen nämns däri, skall det dels påpekas att det framgår av artikel 4.1 a i 1976 års förslag till direktiv att det första förvärvet av värdepapper är en del av, och kan inte skiljas från, den mer allmänna åtgärd som en emission av värdepapper utgör, eftersom artikeln avser det första förvärvet av värdepapper "inom ramen för emissionen". Den omständigheten att kommissionen, med hänsyn till eventuell förekomst av olika tolkningar eller tillämpningar av nämnda artikel 11 a, har velat säkerställa att direktivet tillämpas enhetligt när det hänför sig till samma transaktioner, genom att mer exakt definiera begreppet emission av värdepapper, saknar betydelse för konstaterandet att det första förvärvet av värdepapper, inom ramen för emissionen av desamma, ur ekonomisk synvinkel måste betraktas som en del av denna emission.

36 Vad gäller, för det andra, argumentet att direktiv 69/335 inte är tillämpligt på börstransaktionsskatten, eftersom de som är skattskyldiga för denna skatt inte är sådana kapitalassociationer som avses i direktivet utan investerare, räcker det att konstatera att förbudet mot att påföra annan skatt än skatt på kapitaltillskott eller de skatter som nämns i artikel 12 i direktivet endast gäller för de kapitaltransaktioner som uttryckligen är angivna, utan att den skattskyldiges identitet har betydelse för beskrivningen av desamma.

37 Vad gäller, för det tredje, argumentet att börstransaktionsskatten är en skatt på överlåtelse av värdepapper i den mening som avses i artikel 12.1 a i direktiv 69/335, och således skall omfattas av det undantag som stadgas i bestämmelsen, skall det påpekas att nämnda undantag, såsom alla undantag, skall tolkas snävt, och att det inte får leda till att huvudregeln förlorar sin ändamålsenliga verkan.

38 Om begreppet överlåtelse i artikel 12.1 a i direktiv 69/335 tolkades så som den belgiska regeringen förordar, skulle det emellertid leda till att artikel 11 a i direktivet förlorade sin ändamålsenliga verkan, eftersom den emission som enligt nämnda bestämmelse inte får påföras annan skatt än skatt på kapitaltillskott ändå påförs en skatt genom att de nyemitterade värdepapperen, inom ramen för emissionen av dem, "överlåts" på sina förvärvare.

39 Det första förvärvet av värdepapper inom ramen för emissionen av dem kan således inte betraktas som en överlåtelse i den mening som avses i artikel 12.1 a i direktiv 69/335, och följaktligen är undantaget i denna bestämmelse inte tillämpligt på en skatt som påförs detta första förvärv.

40 Av vad som anförts ovan följer att en börstransaktionsskatt som tas ut på nya värdepapper som har upprättats i samband med bolagsbildning, upprättande av värdepappersfond, efter ökning av kapital eller vidare vid utställande av obligationslån, utgör en sådan skatt som avses i artikel 11 a i direktiv 69/335, som enligt denna bestämmelse inte får inrättas.

41 Kommissionens talan skall således bifallas i denna del.

Skatt på utställande av innehavarpapper

Parternas argument

42 Kommissionen har hävdats att de argument den framfört avseende börstransaktionsskatten kan överföras *mutatis mutandis* på skatten på utställande av innehavarpapper. Den har emellertid angivit att denna skatt endast strider mot artikel 11 i direktiv 69/335 i den mån den påförs överlämnandet av värdepapper vid emissionen av desamma.

43 Den belgiska regeringen har inledningsvis gjort gällande att kommissionen inte har givit en tillräcklig motivering avseende argumenten för att skatten på utställande av innehavarpapper skulle vara oförenlig med artikel 11 i direktiv 69/335. En enkel hänvisning till de argument som utvecklades avseende börstransaktionsskatten är otillräcklig, eftersom de båda skatterna är av mycket olika slag.

44 Den belgiska regeringen har därefter hävdats att skatten på utställande av innehavarpapper, vars syfte är att avskräcka från utställande av fysiska värdepapper och att gynna bruket av registerförd värdepappersförvaring, inte strider mot förbudet i artikel 11 i direktiv 69/335, eftersom det endast är det faktiska överlämnandet av värdepapper som beskattas. Detta är emellertid en fristående åtgärd som inte är avhängig emissionen av värdepapper. Den omständigheten att de emitterade värdepapperen är registrerade andelar, saknar materiell form eller förvaras vid en finansiell inrättning medför att nämnda skatt inte uttas. Inte heller kan utställande av innehavarpapper kvalificeras som saluföring av eller handel med värdepapper i den mening som avses i artikel 11 i direktiv 69/335.

45 Slutligen har den belgiska regeringen gjort gällande att skatten på utställande av innehavarpapper omfattas av undantaget i artikel 12.1 a i direktiv 69/335, eftersom begreppet överlåtelse enligt den tolkning som domstolen gjorde i domen i det ovannämnda målet Codan inbegriper såväl den juridiska tilldelningen av värdepapper som det faktiska överlämnandet av desamma.

Domstolens bedömning

46 Domstolen påpekar att kommissionens anmärkning begränsas till den skatt på utställande av innehavarpapper som påförs det faktiska överlämnandet av dem, vid emissionen av desamma.

47 Även om det är riktigt, såsom den belgiska regeringen har hävdad, att det inte är emissionen av innehavarpapper i sig som ger upphov till skattskyldighet, är det emellertid så att det faktiska överlämnandet av detta slags värdepapper till de första förvärvarna av dem, av samma skäl som dem som angavs i punkt 35 i förevarande mål, måste betraktas som en del av emissionen, i den mening som avses i artikel 11 a i direktiv 69/335.

48 Det är viktigt att tillägga att det faktiska överlämnandet av värdepapper till de första förvärvarna inte heller omfattas av det undantag som stadgas i artikel 12.1 a i direktiv 69/335, eftersom begreppet överlåtelse, såsom anges i punkt 37 i förevarande dom, skall tolkas snävt och, av samma skäl som dem som anges i punkt 38 i förevarande dom, inte kan inbegripa det första faktiska överlämnandet av nyemitterade värdepapper.

49 Tvärtemot vad den belgiska regeringen har hävdad strider detta konstaterande inte mot den tolkning som domstolen gjorde av artikel 12.1 a i direktiv 69/335 i domen i det ovannämnda målet Codan.

50 Såsom generaladvokaten har angivit i punkt 38 i förslaget, gjorde domstolen i nämnda mål nämligen inte en vid tolkning av begreppet "överlåtelse av värdepapper", utan den begränsade sig till att göra en enhetlig tolkning av de olika språkversionerna av direktiv 69/335, för de fall då dessa inte var överensstämmande, genom att fastställa att artikel 12.1 a i direktivet inte skall tolkas så att den begränsar medlemsstaternas möjlighet att ta ut skatt till att endast gälla börstransaktioner, såsom hade föreskrivits i de tyska och danska versionerna av direktivet.

51 Med hänsyn till dessa överväganden kan det konstateras att skatten på utställande av innehavarpapper utgör en sådan skatt som är förbjuden enligt artikel 11 a i direktiv 69/335, i den mån den påförs det första faktiska överlämnandet av nyemitterade innehavarpapper.

52 Av detta följer att kommissionens talan skall bifallas även i denna del.

53 Det kan följaktligen konstateras att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i direktiv 69/335, genom att

– ta ut en börstransaktionsskatt på tecknandet i Belgien av nya värdepapper som har utfärdats i samband med bolagsbildning, upprättande av värdepappersfond, efter ökning av kapital eller vid utställande av obligationslån, och

– ta ut en skatt på utställande av innehavarpapper vid det faktiska överlämnandet av innehavarpapper som avser allmänna belgiska eller utländska fonder, när det rör sig om nya värdepapper som utfärdats i samband med bolagsbildning, upprättande av värdepappersfond, efter ökning av kapital eller vid utställande av obligationslån.

Rättegångskostnader

54 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Konungariket Belgien skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Konungariket Belgien har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

följande dom:

1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985, genom att

– ta ut en börstransaktionsskatt på tecknandet i Belgien av nya värdepapper som har utfärdats i samband med bolagsbildning, upprättande av värdepappersfond, efter ökning av kapital eller vid utställande av obligationslån, och

– ta ut en skatt på utställande av innehavarpapper vid det faktiska överlämnandet av innehavarpapper som avser allmänna belgiska eller utländska fonder, när det rör sig om nya värdepapper som utfärdats i samband med bolagsbildning, upprättande av värdepappersfond, efter ökning av kapital eller vid utställande av obligationslån.

2) Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna.

Timmermans

Gulmann

Schintgen

Macken

Colneric

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 15 juli 2004.

R. Grass

C.W.A. Timmermans

Justitiesekreterare

Ordförande på andra avdelningen

1 – Rättegångsspråk: franska.